

МЕТАБОЛІЧНИЙ СИНДРОМ У ПАЦІЄНТІВ НА РІЗНИХ ЕТАПАХ РОЗВИТКУ НЕАЛКОГОЛЬНОЇ ЖИРОВОЇ ХВОРОБИ ПЕЧІНКИ

*Клименко В.О., Шкандала Г.Ю. – студентки
науковий керівник - Муренець Н.О., асистент*

СумДУ, кафедра внутрішньої медицини післядипломної освіти

Визнаним є те, що неалкогольна жирова хвороба печінки є складовою метаболічного синдрому (МС), тому метою нашого дослідження було вивчення частоти виявлення компонентів МС у пацієнтів із неалкогольним стеатозом печінки (НАСП) та неалкогольним стеатогепатитом (НАСГ).

Матеріали і методи: Обстежено 63 хворих із НАСП (І група) та 65 хворих із НАСГ (ІІ група). НАСП визначали за даними УЗД, а при підвищенні рівнів сироваткових трансаміназ (не вище 4-х норм) діагностували НАСГ. Діагноз МС виставляли згідно з рекомендаціями International Diabetes Federation (IDF, 2005). Дослідження вмісту загального ХС, ХС ЛПВЩ та ТГ проводили ензиматичним колориметричним методом за допомогою наборів реактивів „Олвекс діагностикум” (Росія). Вміст ХС в складі ЛПНЩ визначали за формулою W. T. Friedewald з урахуванням вимірювання показника в ммоль/л. Концентрацію ХС в складі ЛПДНЩ визначали по значенню співвідношення ТГ/2,22. Індекс атерогенності (ІА) розраховували за формулою А. М. Клімова.

Результати дослідження: З абдомінальним ожирінням та двома ознаками МС серед хворих із НАСП було 36,5 % осіб, тоді як серед хворих із НАСГ - 21,5 % пацієнтів. Три ознаки МС мали 38,1 % пацієнтів із НАСП та 47,7 % хворих із НАСГ. 4 ознаки МС були у 7,7 % пацієнтів із НАСП та 10,8 % пацієнтів із НАСГ.

Висновки: Хворі із НАСГ мали більше компонентів МС у порівнянні із хворими із НАСП, що можна більш глибокими метаболічними порушеннями у цих пацієнтів.